

den fremgangsmåde, som har været skik og brug i Folketinget, og så vidt jeg ved aldrig har været fraveget i årtier – jeg kan i hvert fald ikke huske nogen tilfælde – bliver fraveget. Det synes jeg ville være beklageligt, så jeg vil i hvert fald opfordre til, at man tænker sig godt om og ikke gentager den manøvre.

Jeg skal undlade at gå ind i de enkelte ting, men blot konstatere at de spørgsmål, vi stillede under førstebehandlingen, og som vi altså gerne ville have stillet i forbindelse med et samråd, har vi ikke fået besvaret. Det har vi skrevet om i betænkningen, som man kan studere nærmere, og jeg vil blot opfordre til, at man stemmer imod dette beslutningsforslag, som jo i realiteten indebærer, at der i fremtiden kan forekomme medicinrester i danske fødevarer.

Erling Christensen (S):

Jeg vil også gerne holde mig formandens ord efterrettelige, og det var faktisk også det, jeg gjorde under udvalgsbehandlingen i Fødevarerudvalget, da vi tog stilling til, om vi skulle have et samråd eller ej. Det samråd handlede ikke om B 166, og derfor traf Fødevarerudvalget altså den beslutning, det gjorde.

Jeg beklagede ved førstebehandlingen den fejl, der er begået. Man kan kalde det en banal fejl, og så kan det også være banalt at rette den, selv om der er brugt mange menneskers tid på det. Derfor er jeg glad for, at der er den store støtte til at få rettet fejlen, og det vil jeg endnu en gang sige tak for.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi stillede under førstebehandlingen spørgsmål, som vi ikke fik besvaret, om, hvorfor det er så vigtigt, at den lov, der blev vedtaget i går, skal ophæves så hurtigt. Det eneste, der ville være sket, hvis loven ikke blev ophævet i dag, er jo, at regeringen skulle spørge EU, om vi havde lov til helt at forbyde medicinrester i fødevarer.

Jeg synes egentlig, vi alle sammen kunne have en stor interesse i at vide, om det er tilladt inden for EU-regimet – som jo sætter mange grænser for os – at Danmark fastholder, at vi ikke vil have medicinrester i fødevarer, og det eneste, der ville være sket, hvis vi ikke havde ophævet loven, var, at fødevarerministeren skulle have spurgt i EU: Er det tilladt at sige, at i Danmark vil vi ikke have medicinrester i fødevarer? Men det eneste, man får ud af at ophæve loven her i dag, er, at vi ikke får stillet det

spørgsmål. Det har da i høj grad noget at gøre med beslutningsforslaget, og derfor undrer det os, at vi ikke har kunnet få det spørgsmål besvaret, hverken her i Folketingssalen eller i et samråd i Fødevarerudvalget.

Formanden:

Jeg overså før, at hr. Henning Grove ønskede en kort bemærkning til hr. Keld Albrechtsen, men den får han nu, når vi nu alligevel er kommet sammen til møde.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Hr. Keld Albrechtsen tager helt fejl. Der var ingen, der nægtede hr. Keld Albrechtsen et samråd med fødevarerministeren, og det kan hr. Keld Albrechtsen få om en uge eller 14 dage. Men det samrådsspørgsmål, der blev stillet, havde intet med denne sag at gøre, og derfor var der ingen grund til at forcere det frem.

Fra konservativ side kunne vi aldrig drømme om at nægte hr. Keld Albrechtsen at få et samråd til enhver tid. Men jeg må nok sige, at formanden for Fødevarerudvalget ikke var klar i sin afgørelse, for der var jo ingen tvivl om, at ingen ønskede at forhindre hr. Keld Albrechtsen i at få et samråd.

Hvis jeg husker rigtigt, skal vi have samrådet den 7. juni med fødevarerministeren, og her tager vi gerne det samrådsspørgsmål, hr. Keld Albrechtsen stillede, op. Men det har intet med den aktuelle sag at gøre, og derfor sagde vi: Skal vi ikke se at få denne sag afgjort, og så har vi god tid – 3 timer, 5 timer, eller hvor mange timer hr. Keld Albrechtsen nu vil have – til samrådet. Det får han selvfølgelig, for vi kunne aldrig drømme om at nægte ham det.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu vil jeg ikke beskyldte hr. Henning Grove for at have været blandt dem, som har stemt for, at vi ikke skulle have det samråd. Jeg kan ikke uddybe det nærmere, for det tillader forretningsordenen ikke, men jeg vil bare sige, at når der er regler om, at der skal være en førstebehandling og en andenbehandling og en tredjebehandling, når det gælder lovforslag, er det selvfølgelig, fordi der skal være mulighed for at stille spørgsmål og komme i samråd, inden det pågældende forslag vedtages.

Jeg er dybt taknemmelig og nærmest rørt til tårer over, at hr. Henning Grove nu tilbyder, at